

af 20. April 1908, jfr. Lov Nr. 113 af 13. April 1916". Hvorfor begrænse Kommissoriet saa stærkt paa dette Punkt? Hvorfor holde sig alene til *Fremgangsmaaden* ved disse Valg? Man maa vel gaa ud fra, at det er det rent praktiske, der er tænkt paa. Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard sagde, at der var Fejl ogsaa ved den kommunale Valgordning; han nævnte Listesystemet. Men jeg er ikke sikker paa, at Spørgsmaalet om selve Listesystemet, altsaa selve Grundlaget i den nuværende kommunale Valgordning, kan falde ind under Kommissoriet; thi dér drejer det sig ikke blot om Fremgangsmaaden ved de kommunale Valg, der er Tale om et Princip i selve Valgloven af 1908, Listevalgsystemet med den D'Hondtske Metode, med Listerne A, B, C o. s. v. Skal vi have Listesystemet med til Overvejelse? Den højtærede Indenrigsminister har før fremsat en Tanke, som jeg for øvrigt ikke sætter Pris paa, men som har været populær i Venstre, nemlig at man skulde have lokal Repræsentation ogsaa indenfor Kommunerne. Indenrigsministeren har i hvert Fald for Københavns Vedkommende en Tid været meget ivrig for, at vi ikke skulde vælge hele Københavns Borgerrepræsentation under eet gennem Listevalg, men at København skulde deles i forskellige Kredse. Medens han i Fjor — saa mærkeligt kan det gaa, saa lidt logisk er Politik nu en Gang — var stemt for, at ved de politiske Folketingsvalg skulde København være een stor Kreds, dér maatte man ikke have disse tre Storkredse, saa har han været stemt for, at vi kommunalt skulde have København stykket ud i en vis lokal Repræsentation. Efter de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard fremsatte, kunde dette Spørgsmaal meget vel komme op under Forhandlingerne; men en Optagelse af det vil neppe lade sig forlige med Kommissoriets Ordlyd.

I det hele taget vil jeg anse det for rigtigst, at Kommissionen fik fuld Frihed ogsaa paa dette Omraade, at hvad der forelaa den til Overvejelse, var selve den kommunale Valglov af 1908, saaledes at alle Spørgsmaal, der kommer ind derunder, kan tages op til Overvejelse af Kommissionen, f. Eks. altsaa ogsaa Opholdsbestemmelserne, og hvad andet der har udæsket til berettiget Kritik. Tiden er utvivlsomt til Optagelsen af forberedende Arbejder, ja, vi mener, at Tiden allerede havde været til Gennemførelse af en virkelig grundig kommunal Valglovsrevision, da vi havde Sagen for her. Jeg tror ikke, jeg tager fejl,

naar jeg siger, at da fremkom der ogsaa fra Ministerens Side Antydninger af, at flere Spørgsmaal brød han sig ikke om at drøfte indgaaende, netop fordi der fra hans Side vilde fremkomme et Forslag, hvorefter de Spørgsmaal paa anden Maade vilde blive taget op. Nu foreligger altsaa dette Kommissionsforslag, og vi vil da fra vor Side anbefale og eventuelt stille Forslag om, at Kommissionen faar Adgang til ogsaa at overveje hele den kommunale Valglov.

Endnu har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre angaaende de tilforordnede, der skal tiltræde Kommissionen i Spørgsmaalet om Fremgangsmaaden ved de kommunale Valg. Det drejer sig om den Bestemmelse, at der blandt disse skal være et Kommunalbestyrelsesmedlem fra de sønderjydske Landsdele. De øvrige tilforordnede Medlemmer skal indstilles fra deres respektive Organisationer. Det staar der intet om for det sønderjydske Medlems Vedkommende. Det vilde dog vist være rimeligt og rigtigt, at ogsaa de sønderjydske Kommunalbestyrelser fik en Indstillingsret. Nu ved jeg godt, at der kan være praktiske Vanskeligheder derved. De nuværende Byraad sidder fra Revolutionstiden, og paa Landet hersker der vistnok ret uordnede Forhold. Men dog vil det neppe være helt umuligt at lade de nuværende kommunale Repræsentanter paa Land og i By — i Byerne har man dem i alt Fald og paa Landet ogsaa paa en vis Maade — træde sammen og indstille en Mand. Jeg synes, Sønderjyderne paa dette som paa alle andre Punkter bør have samme Ret som den øvrige Befolkning. Jeg synes, at naar man netop fra den Side har raabt saa meget paa, at det slet ikke gik an at røre ved forskellige Bestemmelser i Valgloven og Grundloven, inden Sønderjyderne kom med, er det lidt ejendommeligt, at naar man saa endelig vil skride til en Valglovsrevision, er det første, man foretager sig fra Venstre-regeringens Side, at sige: Ja, vel skal der være en Sønderjyde med, men Regeringen bestemmer, hvem det skal være. Man vil ikke en Gang give Sønderjyderne den samme Indstillingsret, som man giver hele det øvrige Danmark. Jeg haaber, jeg blot behøver at pege paa dette Forhold, for at det kan blive rettet under den videre Behandling af denne Sag.

Korsgaard: Det vil sikkert fra alle Sider erkendes, at det konservative Folkeparti har givet en betydelig Indsats med Hensyn til, hvorledes den Valglov, vi har,